

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 83/2017
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Владимира Павића, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Бујановцу К 136/15 од 08.10.2015. године и правноснажног решења Вишег суда у Врању Кж1 51/16 од 13.10.2016. године, у седници већа одржаној 07.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Бујановцу К 136/15 од 08.10.2015. године, док се исти захтев у делу који се односи на правноснажно решење Вишег суда у Врању Кж1 51/16 од 13.10.2016. године, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 136/15 од 08.10.2015. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од једне године не изврши ново кривично дело.

Решењем Вишег суда у Врању Кж1 51/16 од 13.10.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног поднета против решења Основног суда у Бујановцу Кв 277/15 од 11.05.2016. године, којим решењем је одбачен захтев браниоца окривљеног за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Основног суда у Бујановцу К 136/15 од 08.10.2015. године.

Против наведене правноснажне пресуде Основног суда у Бујановцу и решења Вишег суда у Врању, бранилац окривљеног адв. Владимир Павић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 68. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је наведеном пресудом и решењем повређен закон.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблагоприятан у делу који се односи на правноснажну пресуду Основног суда у Бујановцу К 136/15 од 08.10.2015. године док је у делу који се односи на решење Вишег суда у Врању Кж1 51/16 од 13.10.2016. године недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреде тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10, и став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је првостепену пресуду К 136/15 од 08.10.2015. године Основни суд у Бујановцу донео након одржаног главног претреса на коме је окривљеном, на предлог јавног тужиоца, суђено у одсуству, да окривљеном пресуда није могла бити достављена на адреси из списка већ је достава пресуде извршена истицањем исте на огласну таблу суда дана 28.10.2015. године и скинута 06.11.2015. године.

Одредбом члана 246. став 1. ЗКП прописано је да ако се достављање писмена окривљеном не може извршити на адресу о којој је обавестио орган поступка, писмено ће се истаћи на огласној табли и по протеку рока од 8 дана од дана истицања писмена сматра се да је достављање извршено.

Како је, дакле, првостепена пресуда скинута са огласне табле дана 06.11.2015. године, тај датум сматра се датумом када је окривљеном достављена првостепена пресуда и од тог дана тече рок од 30 дана, који је прописан одредбом члана 485. став 3. и 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости.

Како је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео препорученом пошиљком дана 26.12.2016. године, дакле по протеку рока од 30 дана, то је захтев за заштиту законитости у делу који се односи на пресуду Основног суда у Бујановцу неблагоприятан.

У делу захтева који се односи на решење Вишег суда у Врању Кж1 51/16 од 13.10.2016. године бранилац окривљеног не указује конкретно ни на једну повреду закона која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП може бити дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ износи чињенице на које је указивао и у захтеву за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Бујановцу К 136/15 од 08.10.2015. године. Чињенично стање, међутим, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту

законитости. Осим тога, предметни захтев поднет је против одлуке суда поводом захтева за понављање кривичног поступка, а Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости није овлашћен да цени испуњеност разлога за понављање кривичног поступка који се односе на чињенично стање.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. и 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић